

paagældende Forretninger og de Dele af Byen, til hvilke de hidtil havde været knyttede. Men jeg antager, at det er et Spørgsmaal, der ved at tages under Overvejelse maa kunne bringes til en for alle Parter tilfredsstillende Løsning.

Indenrigsministeren (Hørring): Jeg tror ikke, der kan være nogen Tvivl om, at Takstloven har holdt sit Løfte, for saavidt dette Løfte da forstaaes paa rette Maade, nemlig saaledes, at den har bragt Medtættelser i Taksterne til Gavn for hele Befolkningen og da ganske særlig for Landbruget. Man maa vel at mærke ikke forstaa det saaledes, som om enhver Affænder efter de ny Takster skulde kunne affænde billigere end efter de gamle. Dette er jo en umulig Fordring, og det forekommer mig, at det fra ærede Taleres Side og ganske særlig fra den ærede Ordførers Side har været vel meget fremstillet saaledes, som om det var Tanken med Takstloven, at der efter den ny Lov skulde opstaa Besparelser, under alle Omstændigheder ikke Forhøjelser, i hvert enkelt Tilfælde. Hvis det havde været Meningen, havde man været nødt til i Takstloven at indsætte en Bestemmelse for Godstaksternes Vedkommende i Smag med den, man forsøgte at faa ind for Personaltaksternes Vedkommende, nemlig den, at i alle Tilfælde maatte den ny Takst ikke blive højere end den gamle. Det var det, man forsøgte her i dette Ting med Hensyn til Personaltaksterne, idet man vilde have en Bestemmelse ind om, at de ny Billetpriser i alle Tilfælde ikke maatte overstige Halvdelen af, hvad der hidtil var givet for Tur og Retur. Men som bekendt blev denne Bestemmelse ikke vedtagen, og den kom ikke ind i Loven. Loven indeholder ikke for Personaltaksternes Vedkommende noget som helst om, at de ny Takster skulde med Hensyn til Ordningen og Fastsættelsen være bundne af de gamle, og affkurat det samme gælder for Godstaksternes Vedkommende. Ikke heller findes der i Loven nogen som helst Bestemmelse om, at man fremtidig ikke skulde kunne sætte Taksten til et Beløb, der var højere end det, der var krævet efter den for Loven gældende Takst, nemlig efter Taksterne af 1ste Juni 1890. Det, som Loven er gaaet ud paa for Godstaksternes Vedkommende, er at fastslaa de store Principper for, hvorledes Taksten skulde beregnes, medens man derimod ikke gik med til i Loven at fastsætte Enkeltighederne. Dette er udtrykkelig fremhævet i Motiverne til Lovforslaget, og det er i øvrigt noget, der fremgaar tydeligt af Lovforslagets Tekst, idet Lovforslaget ganske mangler Bestemmelser for alle de mange

Enkeltheder, der maatte tages Bestemmelse om, naar Loven skulde føres ud i Livet. Der findes i Loven kun fastslaaet de store Hovedprincipper og endelig Begyndelses-satser for Takster for de enkelte Klasser, for Stykgodstakster og Vognladningstakster. Naar man nu endda havde med Hensyn til disse Grundsætninger, der bestaa af en Konstant, som erlægges for hvert 100 Kilogram Gods, og endvidere af et Tillæg for hver Kilometer, Godset føres frem ad Banen, havde holdt sig ganske til, hvad der havde bestaaet for Loven, kunde der have været nogen Rimelighed for, at man havde stillet Forventning om, at Taksterne skulde blive de samme. Men det gjorde man ikke i Loven. Man indsatte i Loven ny Regler, hvorefter Konstanter blev en anden end tidligere og Tillæget pr. Kilometer ligeledes et andet. Jeg skal i saa Henseende nævne, at for Stykgods var Konstanten tidligere 12 Ore, og den blev nedsat til 10 Ore, medens Tillæget pr. Kilometer, der tidligere var 0,88 Ore, blev sat op til 0,90 Ore pr. Kilometer. Det er da klart, at naar man gør den Forandring, kan man ikke komme til nøjagtig de samme Takster, man havde tidligere. Hertil vil der saa maasse blive svaret mig, at det er kun Maksimumtaksterne, Loven nævner, men det turde være bitterligt og fremgaar ogsaa tydelig af Behandlingen af Loven, at det fra alle Sider blev forstaaet saaledes, at Banerne maatte begynde med disse Maksimumtakster og lægge dem til Grund for Beregningen. Spørgsmaalet er saa, om man en Gang senere kan gaa nedad efter den Bemærkning, som Regeringen har til at nedsette disse Takster. Det samme, som jeg har sagt her om den almindelige Stykgodstakst, gælder ogsaa for den almindelige Vognladningstakst, idet Konstanten, der tidligere var 6½ Ore, blev ved Loven nedsat til 5 Ore, medens Kilometerillæget, der efter den tidligere gældende Takst var 0,4 Ore, ved Loven blev sat op til 0,45 Ore. Her kommer atter det samme, at naar man vil gennemføre den samme Forandring og gennemføre den systematisk — og det er dog Meningen at gøre noget saadant, da man kun gennem en systematisk Gennemførelse kan naa det retfærdige — vil man ikke kunne komme affkurat til de samme Fragttakster, som

Rettelser.